

פִּיחַת הַשָּׁבֶת

גיליון ח'

פִּרְשַׁת כַּמְדָּבָר – חֲבוֹת ו' ה'תש"פ

"לְגַד אֱלִיָּסָף בֶּן דְּעוּאֵל" (פרק א' פסוק י"ד)

ידוע המעשה על אותו יהודי שהאריך ימים ושנים בעזרה מופלגת, וכאשר בניו ונכדיו שאלוהו לסוד אריכות הימים, ענה: "כאשר אדם שואל שאלות על הבורא: 'למה עשה לי כך? ולמה עשה לפלוני כדבר הזה?' הקב"ה אומר לאותו אדם, רצונך לדעת תשובות? בוא למעלה ואני יענה לך".

"אני" ממשיך הזקן לספר, מעולם לא שאלתי ולא הרהרתי אחרי מעשה השם, ולכן לא קוראים לי על מנת לספק לי תשובות.

ונראה לי בס"ד לרמז בשמו של 'אליסף בן דעואל' את העניין הזה שאנו לומדים מהמעשה הנ"ל:

אליסף – ה'קל' אוסף, בן דעואל את בנו, אשר רוצה לדעת את הקל (דעו – קל), דהיינו שתמיד שואל על הנהגת השם: למה עשה כך? ומדוע כך? ולפלוני לא מגיע וכו'.

ולכן השם לוקח אותו למעלה להסביר לו תשובות.

ועוד נראה לי בס"ד לרמז הנהגה זו בפרשתינו בפרק ב' (פסוק י"ד) ששם כתוב: "אֱלִיָּסָף בֶּן דְּעוּאֵל" וגם שם הכוונה היא כך:

אליסף – הקל אוסף, בן דעואל את בנו, אשר חושב חלילה שהקל רע (רעו – קל), ולא מבין למה נעשה כך וכך. ולכן השם לוקח אותו למעלה להסביר לו תשובות.

ובאמת שכשאדם יגיע לעולם הבא יראה שהשאלות בעולם הבא אינן קיימות בכלל והכל מובן.

"פְּקַדֵּיהֶם לְמַטֵּה יִשְׁשַׁכָּר אַרְבַּעָה וַחֲמִשִּׁים אֱלֹף וְאַרְבַּע מֵאוֹת"

" פְּקַדֵּיהֶם לְמַטֵּה זְבוּלֹן שִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים אֱלֹף וְאַרְבַּע מֵאוֹת" (פרק א' פסוקים כ"ט, ל"א)

בספר הנפלא 'להתעדתן באהבתך' (לרב אהרן לוי שליט"א) מביא בשם ה'חתם סופר' רמז נפלא:

הגימטריא של מניין שבט יששכר הוא 'דן' אלפים ('ארבעה וחמישים').

והגימטריא של מניין שבט זבולון הוא 'זן' אלפים ('שבעה וחמישים').

הטעם לכך, כי שבט יששכר היה עוסק בתורה והיה דן את עם ישראל. אך כדי שיהיה לו פנאי ושלוות נפש לעסוק בתורה היה שבט זבולון זן אותו. עד כאן.

אבות ו'

משנה ב': "אמר רבי יהושע בן לוי, בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה".

בספר 'אבות ישראל' להרה"ג אברהם ישראל שליט"א הביא בשם רבנו יצחק אברבנאל: "אוי להם לבריות מעלבונה של תורה", כוונת הדברים היא – שהאוי והרעות כלם שיבואו על הבריות (ב"מ), ימשך עליהם מעלבונה של תורה, כלומר, בגלל העלבון שמעליבים את התורה, שכאשר מניחים אותה מקפלת בזוית הבית ככלי שאין בו חפץ, ואין אדם עוסק בה, הוא עלבון גדול לתורה, וזה הסבה הראשונה לערות ישראל ורעותיהם!

שבועות

הרה"ג משה פיינשטיין זצ"ל מביא את דברי התוס' שאומרים שסדרו לקרוא 'במדבר' לפני חג השבועות כדי שלא לסמוך הקללות של בחוקותי לעצרת שדנין בו על פירות האילן.

אבל הרב זצ"ל מביא עוד הסבר לסמיכות 'במדבר' לחג השבועות:

ישנם כאלו שמתרשלים בלימוד התורה בחושבם שלא יגיעו למדרגה גדולה בתורה.

ועל זה ביאר הרב שמה שנאמר המנין בלשון 'שאו' – שבזה מתנשאים כל אחד ממדרגתו בראותו שהוא שווה לימנות באותו המספר ממש של הגדול, ששניהם נמנים רק לאחד (היינו שגם הגדול בישראל נספר כאחד, וגם הוא נספר כאחד, ולא שהגדול נספר כשניים או כחמישה), א"כ גם הוא יכול להגיע למדרגה הגדולה, ולכן קודם שבועות צריך לקרוא פרשת במדבר, שהוא פרשת הפקודים שנאמר בלשון נשיאות, ללמדנו שבאופן זה יכול לקבל את התורה וללומדה.

בת fe ונתנה עשר בערות טובות.

נתנה דמי, מחבר הספר "יקרה היא מפנימי" על התורה